

steren, der holdt talen fra denne talerstol. Statsministeren kom med et lovkatolog. I det lovkatolog stod der, at i denne her folketingssamling, som nu er færdig om 2 måneder, vil der komme lovforslag på dette område. Kom der nogen? Kommer der nogen? Nej, endnu et løfte, der bliver brudt.

I februar sagde ministeren så: Nu kommer der måske noget til næste år. Og i dag har ministeren sagt, at der kommer nok noget til efteråret. Så er spørgsmålet: Kan man tro på det, når alle de andre løfter, både dem fra ministeren og fra statsministeren, er blevet svigtet? Jeg håber selvfølgelig, at man kan tro på det tredje gang, men jeg er desværre ikke sikker.

Så vil jeg selvfølgelig godt sige tak til både Fremskridtspartiet, til Dansk Folkeparti, til ordførerne for De Konservative og Venstre, som har støttet. Jeg vil også godt sige noget til ordføreren for CD, for jeg kunne jo godt høre, hvor hjertet var henne. Og CD sidder jo og må balancere, som man må, når man er i en regering og både skal være loyal over for sine egne holdninger og selvfølgelig også loyal over for den regering, man er en del af. Men jeg kan ikke lade være med at tænke: Hvor kunne CD få meget mere af sine egne holdninger frem, hvis man søgte at være sammen med de partier, som man har langt større fællesskab med end dem, man er sammen med i øjeblikket.

Men mange har været inde på nærmest at betragte dette forslag som noget, som De Konservative og Venstre alene har fundet på, måske sammen med nogle rabiate politifolk og jurister og andre mærkelige mennesker. Og så vil jeg godt sige, at det, beslutningsforslaget siger, er, at man skal følge nøjagtig de anbefalinger, som kom fra den arbejdsgruppe, som landets justitsminister nedsatte for 2 år siden, og i arbejdsgruppen sad der et antal repræsentanter fra Justitsministeriet, fra Rigspolitichefen, fra Rigsadvokaten, fra Dansk Fængselsforbund, fra Politimesterforeningen osv. osv. Det var en fuldstændig enig arbejdsgruppe, der altså omfattede ganske meget sagkundskab, der foreslog dette. Vi synes, det var gode og rigtige forslag, og derfor har vi taget dem til os.

Så kan man sige, hvem er imod? Ja, det er der jo selvfølgelig nogle, der er. Det er jo tankevækkende, at den eneste officielle henvendelse, vi har fået i Folketingets Retsudvalg fra nogle, der ønsker foretræde for Retsudvalget i forbindelse med denne handlingsplan imod organiseret kriminalitet, er kommet fra Hells Angels.

Det første brev er underskrevet af Jørn Jønke Nielsen, som er en af de 54 aktive, fuldgyldige medlemmer af Hells Angels, og som i øjeblikket afsoner sin dom på 16 år for mord, og han adskiller sig jo ikke fra de øvrige der, for de 54 fuldgyldige medlemmer er dem, der tilsammen har 826 domme, det er altså 15 i snit, og det er selvfølgelig kun det, man har kunnet bevise. Alt det, man ikke har kunnet bevise, er de selvfølgelig frikendt for. Men det fortæller vel lidt om, hvad det er for nogle mennesker. De har selvfølgelig søgt om at få foretræde for Retsudvalget, fordi de er arge modstandere af alle de her forslag. Og det kan man da godt forstå, for det bliver ikke rart at være organiseret kriminel, når kriminaliteten kan bekæmpes mere effektivt.

Nu har mange været inde på, hvad enkeltpersoner mener, og jeg vil da godt citere ganske kort fra en af de henvendelser, vi har fået i Retsudvalget, som også er sendt til justitsministeren. Det var fra formanden for Gråsten Kriminalpolitiforening, som skrev til os den 17. januar i år, ikke bare på egne vegne, men på alle sine medlemmers vegne, dem, der til daglig af samfundet er sat til at opklare kriminaliteten, til at søge at fange dem, der står bag den organiserede kriminalitet, hvad enten det er økonomisk kriminalitet, det er voldelig kriminalitet, eller det er narokriminalitet. Og hvad skrev han? Jo, han skrev bl.a.:

»Der bliver gang på gang . . . sagt, at vi skal gå efter bagmændene og den organiserede kriminalitet. Det vil vi også meget gerne. Men det er her, de mørke udsigter kommer ind i billedet. Vi har nemlig den opfattelse, at her vil de fleste politikere svigte os igen. . . . Mener man fra politisk hold noget med det, der bliver sagt, så skal man også give os de fornødne efterforskningsmuligheder. De efterforskningsmetoder, vi benytter os af i dag, er blevet givet for adskillige år siden.«

Og han slutter så sit brev med at sige:

»Vi kunne tænke os, at man politisk for en gangs skyld gav os nogle muligheder, der havde til formål at beskytte den lovlige del af befolkningen. Føler den del af befolkningen, at de bliver beskyttet, så vil vi i videre udstrækning få deres hjælp.«

Det var i hvert fald gode ord, synes jeg, fra en af dem, der på samfundets vegne, på Folketingets vegne, til daglig skal bekæmpe den kriminalitet, som jeg desværre kan se, at et flertal i Folketinget ikke efter min mening vil give de tilstrækkelige midler.